

עמ"ת 61819-10-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט העליון

עמ"ת 61819-10-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העוררת: מדינת ישראל
נגד

המשיב: פלוני
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 28.10.2025 במ"ת 77308-08-25 שניתנה על-ידי כבוד השופט ע' מסארוה
מסארוה
ט' חשוון תשפ"ו (31 אוקטובר 2025)
עו"ד נגה בן סידי
עו"ד ווליד כבוב
תאריך הישיבה: בשם העוררת: בשם המשיב:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 28.10.2025 (מ"ת 77308-08-25, השופט ע' מסארוה). בית המשפט המחוזי הורה על העברתו של המשיב למעצר בפקוח אלקטרוני.

2. ביום 31.8.2025 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב, קטין בן 17, ונגד אביו (להלן: האב) בגין עבירות אלימות ושיבוש הליכי משפט. לפי כתב האישום, ברקע הדברים ניצב סכסוך שהתגלע בין האב לבין שכנתו, שמקורו בניסיונו של האב לרכוש את דירתה במחיר נמוך. על כן, השכנה שכרה את שירותיו של עורך דין (להלן: נפגע העבירה) שנקט בהליכים משפטיים נגד האב. באופן קונקרטי, צוין שביום 25.7.2025, בעת שנפגע העבירה הגיע לדירת השכנה, המשיב תקף אותו מאחורי גבו בכוונה לגרום לו לחבלה חמורה כשהוא מכה בחוזקה בראשו. נפגע העבירה זעק לעבר המשיב שיפסיק להכותו וניסה להימלט מהמקום אך זה המשיך בתקיפתו ולא חדל ממעשיו עד שנפגע העבירה התמוטט על הארץ, ובהמשך אובחן כמי שסובל משברים מרובים בגולגולת עם דימום משמעותי וללא הכרה. בהמשך לכך, המשיב והאב פעלו

ביחד ולחוד על מנת לסכל ולהכשיל את הליך החקירה. בתוך כך, בין השאר, המשיב עדכן את האב בגרסאות שמסרו עדי ראיה בחדר החקירות, והשניים אף שוחחו בטלפון מבית המעצר עם בני משפחתם והנחו אותם לפעול מול עדי ראיה במטרה להשפיע על מתן גרסאותיהם בחקירה. המשך הדברים יעסוק בעניינו של המשיב בלבד.

3. בגין מעשים אלו יוחסו למשיב העבירות הבאות: חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ריבוי עבירות של שיבוש הליכי חקירה ומשפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין והדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לו.

4. ביום 8.8.2025 המשיב נעצר, ומעצרו הוארך מעת לעת. בצדו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. המדינה טענה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, ובכלל זה, בין השאר, הודאת המשיב בפני עד וכן הודעת בת המשפחה אשר הסבירה כי ראתה את המשיב תוקף את נפגע העבירה ואמרה שהאב הנחה אותה למסור גרסה לפיה לא ראתה דבר. בהמשך לכך, המדינה טענה כי קמה בעניינו של המשיב עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 בשל העובדה שהמעשים המיוחסים לו נעשו באלימות חמורה, וכן עילה של חשש לשיבוש הליכי משפט לפי סעיף 21(א)(1)(א) לאותו החוק, נוכח העבירות המיוחסות לו.

5. ביום 25.9.2025 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן לנוער שהצביע על הפער בין הצגתו החיובית של המשיב על-ידי משפחתו ומנהל בית ספרו, מחד גיסא, לבין המיוחס לו בכתב האישום, מאידך גיסא. שירות המבחן לנוער ציין כי המשיב מוכר לו משנת 2021 במספר אירועים הקשורים לעבירות אלימות ורכוש, וכי הוא מתקשה להבין את ההשלכות של התנהגותו הפלילית. עם זאת, שירות המבחן לנוער הוסיף כי המשיב מביע חרטה על המעשים המיוחסים לו ומעוניין להשתלב בכל תכנית טיפול שתיבנה עבורו. שירות המבחן לנוער נפגש עם דודתו של המשיב שהוצעה כמפקחת והתרשם כי היא מתאימה לתפקיד וכי מדובר בחלופה אשר ביכולתה לתת מענה למסוכנות הנשקפת מהמשיב. בסיכומו של דבר בתסקיר הומלץ על העברתו של המשיב ממעצר מאחורי סורג ובריש למעצר בפיקוח אלקטרוני, בכפוף להוספת מפקחים מלבד דודתו של המשיב.

6. בהמשכו של אותו היום התקיים דיון בעניין בבית המשפט המחוזי, ובמהלכו בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. באשר לחלופת המעצר, באת-כוח המדינה טענה כי התסקיר שהוגש מציג תמונה חד-צדדית ואינו מתייחס לחומרת מעשיו של המשיב כראוי. באת-כוח המדינה הדגישה כי נפגע העבירה נמצא במצב של מוות מוחי וכי בני משפחתו של המשיב הם אלו שעזרו לו בשיבוש החקירה נגדו, ועל כן לא נכון להעבירו לפיקוח אלקטרוני כאשר המפקחים הם בני משפחתו. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי מעצר של קטינים הוא חריג וכי שירות המבחן לנוער הוא כלי מקצועי אשר העריך את מסוכנות המשיב והציג המלצות בהתאם. בסופו של הדיון בית המשפט המחוזי הורה על עריכת תסקיר

משלים בעניינו של המשיב.

7. ביום 21.10.2025 שירות המבחן לנוער הגיש תסקיר משלים בעניינו של המשיב. בתסקיר המשלים צוין כי המשיב ביקש להגן על אביו וכי הוא מביע חרטה על מעשיו. עוד פורט כי דודים נוספים של המשיב, עמם התקיימה פגישה לצורך בחינתם כמפקחים, גינו את מעשיו וכי אחד מהם תיאר קשר קרוב עם המשיב וציין כי הוא מהווה עבורו סמכות. לבסוף, שירות המבחן לנוער ציין כי הקטין שוהה במעצר זמן ממושך וכי זוהי עבירת האלימות הראשונה שלו. כמו כן, צוין שהמשיב משתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ומוכן לכל תכנית טיפול שתיבנה עבורו, תוך הבעת חרטה על העבירות ורצון בתיקון. על כן, חזר שירות המבחן לנוער על המלצתו בעניין העברה לפיקוח אלקטרוני.

8. ביום 23.10.2025 התקיים דיון נוסף בבית המשפט המחוזי, ובמסגרתו בא-כוחו של המשיב טען כי יש לשחררו לחלופת מעצר בהתאם להמלצה. בא-כוח המדינה מצידו הטעים כי התסקיר המשלים, כמו התסקיר הראשון, הוא חד צדדי, לא נדרש לחוסר ההלימה בין אופן תיאורו של המשיב לבין המעשים המיוחסים לו, ואף חסר התייחסות לעבירות השיבוש. עוד ציין בא-כוח המדינה כי מעשי האלימות המיוחסים למשיב מלמדים על מסוכנות גדולה, בהתחשב בכך שהמשיב המשיך להכות את נפגע העבירה מספר פעמים, גם כשזעק והתחנן שיפסיק.

9. בסופו של הדיון בית המשפט המחוזי הזמין חוות דעת לפיקוח אלקטרוני וביום 28.10.2025, כאמור בפתח הדברים, הורה על העברתו של המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט המחוזי ציין כי התרשמותו מהמפקחים שהוצעו לפקח על הייתה חיובית וכי הם מתאימים למשימת הפיקוח. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי היעדרו של עבר פלילי מצד המשיב, גילו הצעיר והתרשמותו של שירות המבחן לנוער ממנו, מעידים על כך כי מדובר במקרה שבו המעצר בפיקוח אלקטרוני נותן מענה הולם.

10. על החלטה זו המדינה הגישה את הערר שבפני, ובו שבה על טענותיה בדבר חזקת המסוכנות העולה מהעבירה ומנסיבותיה החמורות, שלא הופרכה. עוד טענה המדינה כי מעשי השיבוש של המשיב, שהיו כרוכים בהטלת אימה גם על בני משפחתו, מלמדים על כך שהוא נעדר גבולות.

11. ביום 31.10.2025 התקיים דיון בפני ובו הצדדים השמיעו את טענותיהם. באת-כוח המדינה שבה והדגישה את חומרת מעשיו של המשיב ואת השלכותיהן ההרסניות על קורבן העבירה אשר נכון למועד הדיון נמצא במצב של מוות מוחי. כמו כן, באת-כוח המדינה טענה כי מעשיו של המשיב מלמדים על היעדר מורא מרשויות החוק. עוד הדגישה באת-כוח המדינה את העובדה כי מעבר למסוכנות הנשקפת מהמשיב, אין להתעלם מכך שבני משפחתו, הגם שלא מדובר במפקחים המוצעים, הם אלו שעזרו למשיב לשבש הליכי משפט לכאורה. על כן, ובהתחשב במיקומו של המעצר בפיקוח אלקטרוני במרחק של כשלושה קילומטרים ממקום ביצוע העבירה, באת-כוח המדינה ביקשה לקבל את הערר ולהורות על מעצרו מאחורי סורג ובריא. מנגד, בא-כוח המשיב טען כי ככלל יש לבחון האם החלופה המוצעת למעצר מאחורי סורג ובריא מאיינת את המסוכנות, ולא כל שכן כאשר מדובר בקטין נעדר עבר פלילי ששני התסקירים בעניינו היו חיוביים.

12. בתום הדין הוריתי על עיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי עד למתן החלטה אחרת.

13. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין הערר להתקבל. המקרה שבפני מעורר קושי ברור בהתחשב בכך שמדובר בקטין נעדר עבר פלילי ושתסקירי שירות המבחן לנוער בעניינו חיוביים. עם זאת, כפי שאפרט להלן, אני סבורה כי בנסיבותיו של מקרה זה, אין מנוס מהשארית במעצר מאחורי סורג ובריה.

14. אכן, סעיף 10א לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 קובע כי "לא יוחלט על מעצרו של קטין אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו פחותה". אולם, יישומו של עיקרון זה נעשה בשים לב לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ראו: בש"פ 942/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (13.2.2014), בש"פ 3212/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (12.5.2015)). נסיבות המקרה דנן, אשר תוארו בכתב האישום החמור ושלחן הסכים בא-כוח המשיב (ברמה הלכאורית), מלמדות כי השמתו של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני, כפי שהורה בית המשפט המחוזי בהחלטתו, אינה מאיינת את המסוכנות העולה מהמשיב. זאת, אף כאשר מובא בחשבון גילו הצעיר.

15. כמו כן, לא נעלמו מעיניי תסקירי שירות המבחן לנוער החיוביים שהוגשו בעניינו של המשיב, וכידוע יש לייחס משקל להמלצה חיובית בתסקירי מעצר (ראו והשוו: עמ"ת 54940-10-25 מדינת ישראל נ' פויגל, פסקה 17 (29.10.2025)). אולם, במקרה חריג זה לא ראיתי מקום לאמץ את המלצתו של שירות המבחן לנוער, מכמה טעמים. ראשית, באשר למסוכנות, כפי שפורט בכתב האישום, המשיב הכה ובעט בראשו של אדם חף מפשע מספר פעמים, גם לאחר שאותו אדם זעק שיפסיק, ואף זה הגיע בסופו של דבר למצב של פרכוס ומוות מוחי. הדעת נותנת כי מדובר במעשים חמורים במיוחד, שתסקיר שירות המבחן לנוער אמנם שקל אך לא כלל התמודדות מספקת עם הפער בין חומרתם לבין המלצתו הסופית. שנית, באשר לחשש הקיים לשיבוש הליכי משפט, מתווספת התהייה, אשר לא זכתה כלל להתייחסות בתסקירים, ביחס לקושי העולה מהקרבה הפיזית של מקום הפיקוח למקום ביצוע העבירות הנטענות ולבית הוריו של המשיב, נוכח התרומה שהייתה למשפחה (גם אם לא למפקחים שהוצעו) לשיבוש החקירה לאחר המעשה.

16. סוף דבר: הערר מתקבל במובן זה שבעת הזו המשיב יישאר במעצר מאחורי סורג ובריה ולא יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"ו (05 נובמבר 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת